

Jurisprudentie-bulletin RSJ

2009/2

zie ook WWW.RSJ.NL

Inhoudsopgave jurisprudentiebulletin 2009- 2

<p>Zaaknummer: 08/2645/GA</p> <p>Datum uitspraak: 19 februari 2009</p>	<p>Vermissing; Ontvankelijkheid formeel</p>	<p>Vermissing van goederen na ontvluchting. Ontvankelijkheid beklag aan de orde. Ontruiming van cel in strijd met richtlijn door één personeelslid gedaan. Geen aanknopingspunt dat richtlijn slechts voor normaal beveiligde inrichtingen geldt. Beroep directeur ongegrond.</p>	<p>blz. 3</p>
<p>Zaaknummer: 08/1880/GA</p> <p>Datum uitspraak: 6 februari 2009</p>	<p>Telefoon</p>	<p>Uitleg van directeur van bepaling in huisregels EBI betreffende (extra) telefonisch contact met advocaat onjuist. Beroep van klager gegrond.</p>	<p>blz. 3</p>
<p>Zaaknummer: 08/2031/GA</p> <p>Datum uitspraak: 29 januari 2009</p>	<p>Voorwerpen op cel</p>	<p>Criteria voor verstrekking van laptop aan gedetineerde ter voorbereiding op behandeling van strafzaak en gebruiksmogelijkheden. Beroep van directeur ongegrond.</p>	<p>blz. 4</p>
<p>Zaaknummer: 08/2702/GM</p> <p>Datum uitspraak: 9 februari 2009</p>	<p>Medische verzorging medicatieverstrekking</p>	<p>Verpleegkundige heeft niet zonder arts hierover te consulteren mogen aangeven dat klager wel een dag zonder zijn medicatie zou kunnen, maar was verplicht bij arts te checken of klager zijn medicatie dit keer zou kunnen missen. Beroep gegrond. Geen tegemoetkoming nu niet is gesteld of gebleken dat klager door het eenmalig overslaan van zijn medicatie problemen heeft ondervonden.</p>	<p>blz. 5</p>
<p>Zaaknummer: 08/1697/TA</p> <p>Datum uitspraak: 30 januari 2009</p>	<p>Plaatsing/overplaatsing extern ongelijk regime ongelijk beveiligingsniveau niet EBI of longstay; Bewegingsvrijheid binnen de inrichting</p>	<p>Klager is met rechterlijke machtiging tijdelijk geplaatst in inrichting met aanwijzing als APZ en als tbs-inrichting. Beklagcommissie heeft vwb klagers externe rechtspositie zich terecht niet bevoegd verklaard om kennis te nemen van klacht, beroep ongegrond. Vwb interne rechtspositie is Wet bopz van toepassing, vernietigt uitspraak, verklaart beklagcommissie niet bevoegd.</p>	<p>blz. 5</p>
<p>Zaaknummer: 08/1826/TA</p> <p>Datum uitspraak: 20 januari 2009</p>	<p>Plaatsing/overplaatsing intern; Ontvankelijkheid materieel</p>	<p>Beklag over verblijf in beperkingen op afdeling Noord 3 van Veldzicht ontvankelijk wegens vermeende schending van rechten, maar ongegrond. Geen recht op resocialisatie. Na uitzetting kan in land van herkomst worden voorzien in verdere behandeling en eventuele resocialisatie.</p>	<p>blz. 6</p>

Zaaknummer:

08/2645/GA

Datum uitspraak:

19 februari 2009

Beroepscommissie:

Vegter, mr. P.C.
Diepenhorst, L.
Heijs, mr. H.
Kokee, R. (secr.)

Beklagcommissie

beklagcommissie bij de b.b.i.
Doetinchem

Trefwoorden:

Vermissing; Ontvankelijkheid formeel

Artikelen:

Pbw art. 61 lid 5, 45
Circulaire 3 februari 1988, nr 021/388,
Richtlijnen mbt door gedetineerden
achtergelaten voorwerpen

Samenvatting:

Vermissing van goederen na
ontvluchting. Ontvankelijkheid beklag
aan de orde. Ontruiming van cel in strijd
met richtlijn door één personeelslid
gedaan. Geen aanknopingspunt dat
richtlijn slechts voor normaal beveiligde
inrichtingen geldt. Beroep directeur
ongegrond.

Rechtsoverwegingen:

Vast staat dat: a) goederen van klager op 8 juli
2008 na transport door DV&O zijn ontvangen in
Zwolle; b) klager in zijn klaagschrift van 22 juli
2008 schrijft dat hij vorige week goederen heeft
ontvangen. De directeur stelt weliswaar dat het
beklag te laat is gedaan, maar kan niet aangeven
op welke datum de goederen aan klager zijn
uitgereikt. Nu niet is gesteld of gebleken dat de
goederen (vrijwel) onmiddellijk na aankomst in
Zwolle aan klager zijn uitgereikt en klager in zijn
klaagschrift stelt dat hij de goederen vorige week
heeft ontvangen, acht de beroepscommissie
klager ontvankelijk in zijn beklag.

De circulaire van 3 februari 1988, kenmerk
021/388, bevat richtlijnen met betrekking tot door
gedetineerden in penitentiaire inrichtingen
achtergelaten voorwerpen. Onderdeel 1.1. luidt
als volgt: "Ontruiming van een cel buiten de
aanwezigheid van een gedetineerde geschiedt zo
mogelijk door twee inrichtingsambtenaren. Van
de ontruiming wordt steeds een

ontruimingsverslag opgesteld." Vast staat dat de
ontruiming buiten aanwezigheid van klager is
geschied door één personeelslid. Gesteld noch
gebleken is dat de aanwezigheid van twee
inrichtingsambtenaren bij de ontruiming niet
mogelijk was. Daarmee is de ontruiming
uitgevoerd op een wijze die in strijd is met het in
artikel 1.1. vervatte onderdeel van de circulaire.
De stelling van de directeur dat de circulaire in
een beperkt beveiligde inrichting niet van
toepassing is, faalt. De inhoud van de circulaire
zelf bevat geen enkel aanknopingspunt om tot de
slotsom te komen dat de regeling slechts voor
beveiligde inrichtingen geldt. De plaatsing in een
meerpersoonscel in een beperkt beveiligde
inrichting noopt naar het oordeel van de
beroepscommissie op zichzelf reeds tot
zorgvuldigheid. Hetgeen in beroep is aangevoerd
kan derhalve niet tot een andere beslissing leiden
dan die van de beklagcommissie. Het beroep zal
dan ook ongegrond worden verklaard.

Zaaknummer:

08/1880/GA

Datum uitspraak:

6 februari 2009

Beroepscommissie:

Oostveen, mr. J.J. van
Rutten, mr. M.A.G.
Balkema, mr. J.P.
Maes, mr. H.M.J.D. (secr.)

Beklagcommissie

beklagcommissie bij de extra beveiligde
inrichting (EBI) Nieuw Vosseveld te
Vught

Trefwoorden:

Telefoon

Artikelen:

Pbw art. 37 en 39
Model Huisregels EBI art. 3.8.3.2.

Samenvatting:

Uitleg van directeur van bepaling in
huisregels EBI betreffende (extra)
telefonisch contact met advocaat
onjuist. Beroep van klager gegrond.

Rechtsoverwegingen:

Op grond van het vierde lid van artikel 39 van de
Pbw wordt de gedetineerde in staat gesteld
telefonisch contact te hebben met de in artikel 37,
eerste lid, van de Pbw, genoemde personen en
instanties (de zogenaamde geprivilegieerde
personen en instanties), indien hiervoor de
noodzaak en de gelegenheid bestaat.

Voor in de EBI verblijvende gedetineerden bepaalt artikel 3.8.3.2. van de Model Huisregels EBI, voor zover hier van belang:

"U wordt eenmaal per week gedurende 10 minuten in de gelegenheid gesteld om met een geprivilegieerd persoon (dit is onder andere uw advocaat) te telefoneren. (...)
Indien hiertoe de noodzaak bestaat en de gelegenheid er is, wordt u in staat gesteld om eventueel extra telefonisch contact te hebben met de zogenaamde geprivilegieerde contacten zoals bijvoorbeeld uw advocaat of reclasseringsmedewerker.
Het spoedeisend karakter van een dergelijk extra contact zal door de geprivilegieerde persoon moeten worden aangetoond.
(...)"

Door de directeur van de EBI wordt de bepaling van de huisregels in die zin uitgelegd dat, indien een gedetineerde een extra telefonisch contact wenst te hebben met een geprivilegieerd persoon, het initiatief daartoe dient uit te gaan van die persoon.

De bedoeling van artikel 39, vierde lid, van de Pbw, is dat de gedetineerde — indien zulks noodzakelijk en mogelijk is — vrijelijk contact op kan nemen met (onder meer) zijn advocaat. In dat licht bezien kan niet van de — in dit geval — advocaat worden verlangd dat deze steeds kan inschatten of en wanneer telefonisch contact noodzakelijk is. De hiervoor vermelde uitleg van de directeur van de EBI van artikel 3.8.3.2. van de Model Huisregels wordt daarom als onjuist beoordeeld. Recht aan de betreffende bepalingen doet veeleer de werkwijze dat, indien een in de EBI verblijvende gedetineerde aangeeft dat voor hem de noodzaak bestaat om contact op te nemen met zijn advocaat, namens de directeur van de EBI telefooncontact met die advocaat tot stand wordt gebracht en aan die advocaat verzocht wordt de — door de gedetineerde gestelde — noodzaak van het telefonisch contact aannemelijk te maken, waarna, indien die noodzaak aannemelijk is, een telefoongesprek tussen de gedetineerde en zijn advocaat plaats kan vinden.

De bestreden beslissing van de directeur moet in strijd met de betreffende regelgeving worden geacht. De uitspraak van de beklagcommissie kan daarom niet in stand blijven en het beklag dient alsnog gegrond te worden verklaard.

De beroepscommissie acht de enkele grondverklaring voldoende genoegdoening voor klager en acht geen termen aanwezig voor het toekennen van een (financiële) tegemoetkoming.

Zaaknummer:
08/2031/GA

Datum uitspraak:
29 januari 2009

Beroepscommissie:
Pol, mr. U. van de
Kelk, prof. mr. C.
Wijte, mr. Th.E.M.
Maes, mr. H.M.J.D. (secr.)

Beklagcommissie
beklagcommissie bij de gevangenis
Zoetermeer

Trefwoorden:
Voorwerpen op cel

Artikelen:
Pbw art. 45

Samenvatting:
Criteria voor verstrekking van laptop aan gedetineerde ter voorbereiding op behandeling van strafzaak en gebruiksmogelijkheden. Beroep van directeur ongegrond.

Rechtsoverwegingen:
De directeur heeft met name bezwaar tegen een gebrek aan onderbouwing van de uitspraak van de beklagcommissie. Zij wenst duidelijkheid over de vraag onder welke omstandigheden een laptop aan een gedetineerde wordt verstrekt en welke gebruiksfuncties beschikbaar dienen te zijn. De beroepscommissie stelt voorop dat een gedetineerde in staat dient te worden gesteld om zich op de behandeling van zijn strafzaak voor te kunnen bereiden met behulp van daartoe geëigende middelen. Die middelen kunnen (onder meer) inhouden dat aan een gedetineerde een laptopcomputer wordt verstrekt. Een gedetineerde heeft hierbij met name belang terzake van een strafzaak met een omvangrijk dossier.

In klagers geval is er sprake van een zogenaamde megazaak. Daarnaast is er sprake van een omvangrijk strafdossier, hetwelk in digitale vorm is verstrekt. Aan klager is in eerste aanleg een levenslange gevangenisstraf opgelegd. Deze feiten — in onderling verband en samenhang bezien — maken dat klager een gerechtvaardigd belang heeft bij de verstrekking van een laptop voor de voorbereiding van de behandeling van zijn strafzaak in hoger beroep. Het oordeel van het OM dat de zaak weliswaar omvangrijk maar niet complex is, is in het licht van het voorgaande niet begrijpelijk en hieraan dient de directeur voorbij te gaan.

De beroepscommissie overweegt verder dat een aan een gedetineerde in het kader van zijn verdediging verstrekte laptop vanzelfsprekend geschikt moet zijn om het digitale dossier te kunnen lezen. Daarnaast dient de betreffende

gedetineerde over de mogelijkheid te beschikken om zelf (digitale) aantekeningen te maken en deze door middel van een externe gegevensdrager ook met zijn advocaat te kunnen uitwisselen.

Het vorenstaande — één en ander in onderling verband en samenhang bezien — maakt dat hetgeen in beroep is aangevoerd - voor zover dat is komen vast te staan - naar het oordeel van de beroepscommissie niet tot een andere beslissing kan leiden dan die van de beklagcommissie. Het beroep zal derhalve ongegrond worden verklaard.

In beginsel zou er — gelet op hetgeen hiervoor is overwogen — aanleiding zijn om de directeur opdracht te geven om aan klager op de kortst mogelijke termijn een geschikte laptop ter beschikking te stellen. Nu klager evenwel inmiddels is overgeplaatst naar de gevangenis Nieuw Vosseveld in Vught, is er thans geen aanleiding meer om de directeur van de gevangenis Zoetermeer een dergelijke opdracht te geven.

Zaaknummer:

08/2702/GM

Datum uitspraak:

9 februari 2009

Beroepscommissie:

Aarts, mr. Chr.M.
Boer, J.G.J. de
Ruissen, C.J.
Lispert, mr. I. (secr.)

Trefwoorden:

Medische verzorging
medicatieverstrekking

Artikelen:

Pm art. 29

Samenvatting:

Verpleegkundige heeft niet zonder arts hierover te consulteren mogen aangeven dat klager wel een dag zonder zijn medicatie zou kunnen, maar was verplicht bij arts te checken of klager zijn medicatie dit keer zou kunnen missen. Beroep gegrond. Geen tegemoetkoming nu niet is gesteld of gebleken dat klager door het eenmalig overslaan van zijn medicatie problemen heeft ondervonden.

Rechtsoverwegingen:

Op basis van de stukken en het verhandelde ter zitting is het de beroepscommissie aannemelijk geworden dat klager, die weliswaar niet tijdig zijn medicatie kwam ophalen en na een woordenwisseling boos wegliep, hierdoor niet het uitreiken ervan onmogelijk heeft gemaakt.

De verpleegkundige waar klager vervolgens heen ging teneinde zijn medicatie alsnog uitgereikt te krijgen heeft niet zonder de arts hierover te consulteren mogen aangeven dat klager wel een dag zonder zijn medicatie zou kunnen. Ook al is achteraf beschouwd in het geval van de bedoelde niermedicatie hierdoor geen gevaarlijke situatie voor klager ontstaan, niettemin was de verpleegkundige verplicht bij de arts te checken of klager zijn medicatie dit keer zou kunnen missen.

De beroepscommissie is het voorgaande in samenhang en onderling verband bezien van oordeel dat het handelen van de verpleegkundige moet worden aangemerkt als in strijd met de in artikel 28 Pm neergelegde norm. Het beroep zal derhalve gegrond worden verklaard.

Nu niet is gesteld of gebleken dat klager door het eenmalig overslaan van zijn medicatie problemen heeft ondervonden, zijn er geen termen voor toekenning van een tegemoetkoming.

Zaaknummer:

08/1697/TA

Datum uitspraak:

30 januari 2009

Beroepscommissie:

Donker, mr. S.L.
Dekken, drs. B. van
Korvinus, mr. C.F.
Gemert, mr. H.S. van (secr.)

Beklagcommissie

beklagcommissie bij het forensisch psychiatrisch centrum Veldzicht te Balkbrug

Trefwoorden:

Plaatsing/overplaatsing extern ongelijk regime ongelijk beveiligingsniveau niet EBI of longstay;
Bewegingsvrijheid binnen de inrichting

Artikelen:

Bvt art. 4
Wet bopz art. 1, 43

Samenvatting:

Klager is met rechterlijke machtiging tijdelijk geplaatst in inrichting met

aanwijzing als APZ en als tbs-inrichting. Beklagcommissie heeft vwb klagers externe rechtspositie zich terecht niet bevoegd verklaard om kennis te nemen van klacht, beroep ongegrond. Vwb interne rechtspositie is Wet bopz van toepassing, vernietigt uitspraak, verklaart beklagcommissie niet bevoegd.

Rechtsoverwegingen:

Klager is met een rechterlijke machtiging opgenomen in de Bouman-GGZ te Rotterdam en op 26 juli 2007 tijdelijk geplaatst in de locatie Grittenveld van Veldzicht. Op 12 december 2007 is klager overgeplaatst naar de locatie Veldzicht te Balkbrug. De locatie Veldzicht te Balkbrug is door de Staatssecretaris van het toenmalige Ministerie van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur aangewezen als algemeen psychiatrisch ziekenhuis in de zin van artikel 1, eerste lid aanhef en onder h, van de Wet bijzondere opnemingen in psychiatrische ziekenhuizen (hierna: Wet bopz). Dat Bouman-GGZ en Veldzicht overeen zijn gekomen dat klager in afwachting van overplaatsing naar een andere GGZ-inrichting slechts tijdelijk in Veldzicht zou verblijven kan in het kader van deze procedure in het midden blijven.

Klagers machtiging tot verblijf in Veldzicht is bij beslissing van 29 januari 2008 van de enkelvoudige familiekamer van de rechtbank Zwolle-Lelystad verlengd voor de periode van ten hoogste één jaar.

Klager verblijft onvrijwillig in het als algemeen psychiatrisch ziekenhuis aangewezen Veldzicht en valt niet onder die categorieën verpleegden als vermeld in artikel 4 Bvt op wie de Bvt van toepassing is.

Gelet op het bovenstaande is de beroepscommissie van oordeel dat de beklagcommissie met betrekking tot onderdeel a., dat betrekking heeft op klagers externe rechtspositie, zich terecht niet bevoegd heeft verklaard om kennis te nemen van klagers klacht. Overigens kan klager overeenkomstig het bepaalde in artikel 43, eerste lid, Wet bopz aan de geneesheer-directeur mondeling of schriftelijk om overplaatsing verzoeken naar een ander psychiatrisch ziekenhuis en kan een eventuele afwijzende beslissing aan de civiele rechter worden voorgelegd.

Met betrekking tot onderdeel b., dat betrekking heeft op klagers interne rechtspositie, overweegt de beroepscommissie dat een met een bopz-machtiging opgenomen patiënt moet kunnen afgaan op de bepalingen van de Wet bopz om te weten hoe zijn interne rechtspositie is geregeld. In de Wet bopz noch in de Bvt is immers aangegeven dat de Wet bopz niet van toepassing zou zijn en de Bvt wel van toepassing zou zijn op een met een rechterlijke machtiging geplaatste patiënt in een inrichting die een aanwijzing heeft als algemeen psychiatrisch ziekenhuis en die

tevens is aangewezen als tbs-inrichting (volgens de uitspraak van de rechtbank Utrecht d.d. 11 augustus 1999, nr. 86457/HA ZA 98-1203, KBJ/BOPZ-Jurisprudentie 1999 nr. 66).

De beroepscommissie zal de uitspraak van de beklagcommissie op dit punt vernietigen en de beklagcommissie alsnog onbevoegd verklaren om kennis te nemen van klagers klacht.

Overigens acht de beroepscommissie het zeer onwenselijk dat een in het kader van de Wet bopz geplaatste patiënt in een als algemeen psychiatrisch ziekenhuis aangewezen inrichting de rechtspositieregeling van de Wet bopz wordt onthouden. Het feit dat slechts een enkele op grond van de Wet bopz geplaatste patiënt in de inrichting verblijft, vormt geen reden om hem niet de rechten te bieden als bedoeld in hoofdstuk III van de Wet bopz. Immers zijn er door de wetgever geen numerieke beperkingen in de Wet aangebracht voor wat betreft het instellen van een klachtencommissie en het aanstellen van een patiëntenvertrouwenspersoon.

Zaaknummer:

08/1826/TA

Datum uitspraak:

20 januari 2009

Beroepscommissie:

Woensel, mr. A.M. van
Dekken, drs. B. van
Verbunt, mr. R.P.G.L.M.
Bevaart, mr. E.W. (secr.)

Beklagcommissie:

beklagcommissie bij het forensisch psychiatrisch centrum Veldzicht te Balkbrug

Trefwoorden:

Plaatsing/overplaatsing intern;
Ontvankelijkheid materieel

Artikelen:

Bvt art. 2, 56; EVRM art. 5

Samenvatting:

Beklag over verblijf in beperkingen op afdeling Noord 3 van Veldzicht ontvankelijk wegens vermeende schending van rechten, maar ongegrond. Geen recht op resocialisatie. Na uitzetting kan in land van herkomst worden voorzien in verdere behandeling en eventuele resocialisatie.

Rechtsoverwegingen:

De beroepscommissie stelt vast dat de kern van het beklag ziet op klagers verblijf op de afdeling Noord 3 te Balkbrug en de daarmee samenhangende omstandigheden dat daar geen op resocialisatie gerichte behandeling plaatsvond en geen verlofmachtiging werd aangevraagd, hetgeen in strijd zou zijn met artikel 2 Bvt (op resocialisatie gerichte behandeling blijft achterwege) en artikel 5 EVRM (tenuitvoerlegging van de vrijheidsbeneming is niet in overeenstemming met het doel van de vrijheidsbeneming). Klager kan derhalve in alle onderdelen van het beklag worden ontvangen, nu deze zien op een vermeende schending van rechten.

Vast staat dat klager als ter beschikking gestelde, ongewenst verklaarde vreemdeling ter uitzetting naar België in een vreemdelingenvoorziening van Veldzicht is geplaatst, aanvankelijk op de afdeling Grittenveld te Hoogeveen en vanaf 3 september 2007 op de afdeling Noord 3 te Balkbrug, tot zijn uitzetting naar België op 15 juli 2008. Dit is geschied volgens een speciaal voor ongewenst verklaarde tbs-gestelden vastgesteld beleid, waarbij verblijf in een speciale vreemdelingenvoorziening, met een soberder regime dan gebruikelijk, ter uitzetting naar het land van herkomst voorop staat.

In artikel 2, eerste lid, Bvt is bepaald dat de tenuitvoerlegging van de tbs-maatregel in een tbs-inrichting zoveel mogelijk dienstbaar wordt gemaakt aan de behandeling van de betrokkene en de voorbereiding op diens terugkeer in de maatschappij, met inachtneming van het karakter van de tbs-maatregel.

Vooropgesteld moet worden dat noch uit artikel 2 Bvt noch uit enige andere wettelijke bepaling kan worden afgeleid dat tbs-gestelden rechtens aanspraak kunnen maken op resocialisatie en verlovverlening, ook al zal hun behandeling in de regel gericht zijn op, mede via verlovverlening te realiseren, resocialisatie.

Ongewenst verklaarde vreemdelingen die in het kader van de tenuitvoerlegging van de aan hen opgelegde tbs verblijven op speciaal daartoe aangewezen afdelingen, zoals ten aanzien van klager het geval was, verkeren in zoverre in een bijzondere situatie dat zij, volgens vast beleid van de Staatssecretaris, geen behandeling ondergaan die gericht is op terugkeer in de Nederlandse maatschappij, omdat zij zullen worden uitgezet naar het land van herkomst. Het is aan de autoriteiten van het desbetreffende land te bewerkstelligen dat voor deze tbs-gestelden

vervolgopvang en/of —behandeling beschikbaar is, bij gebreke waarvan de Staatssecretaris zal beslissen niet tot uitzetting van de ongewenst verklaarde vreemdeling over te gaan, zo begrijpt de beroepscommissie het beleid van de Staatssecretaris. Ten aanzien van klager kan in dit verband worden opgemerkt dat hij in afwachting van zijn uitzetting een zogeheten onderhoudsbehandeling heeft ondergaan en dat hij na zijn uitzetting in België is gedetineerd in het kader van de zogeheten internering, een met de tbs vergelijkbare maatregel, zij het dat die daarmee niet geheel gelijk kan worden gesteld. 20 januari 2009

Naar het oordeel van de beroepscommissie staat artikel 2 Bvt er in beginsel niet aan in de weg dat ongewenst verklaarde vreemdelingen de tenuitvoerlegging van de tbs ondergaan op een afdeling met een soberder regime dan gebruikelijk, zonder op resocialisatie in Nederland gerichte behandeling, indien na hun uitzetting in hun verdere behandeling en eventuele resocialisatie kan worden voorzien in het land van herkomst. Ten aanzien van klager staat dat in voldoende mate vast.

De uitspraak van de civiele kamer van de Hoge Raad van 16 januari 1987 (NJ 1987, 405) kan aan het voorgaande niet afdoen, nu in die uitspraak louter de mogelijkheid van resocialisatie in Nederland aan de orde was en niet die in het land van herkomst.

Met betrekking tot het beroep op artikel 5 EVRM overweegt de beroepscommissie dat met de vrijheidsbeneming van degenen aan wie tbs met dwangverpleging is opgelegd (mede) wordt beoogd de maatschappij te beschermen. Het enkele ontbreken van een op resocialisatie gerichte behandeling tijdens die vrijheidsbeneming brengt dan ook niet mee dat die vrijheidsbeneming niet in overeenstemming is met het doel daarvan.

Klagers verblijf in beperkingen op de afdeling Noord 3, het ontbreken van op resocialisatie in Nederland gerichte behandeling en van verlov tijdens klagers verblijf op die afdeling, leveren derhalve geen strijd op met artikel 2 Bvt of artikel 5 EVRM en kunnen, bij afweging van alle in aanmerking komende belangen, evenmin als onredelijk of onbillijk worden aangemerkt. De omstandigheid dat klager zelf niet naar België wilde terugkeren om te worden geïnterneerd, kan daaraan niet afdoen.